

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Zárodek

Martin Procházka

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

Zárodek

Martin Procházka

Vedoucí práce: **Prof. Mgr. Štěpán Grygar**

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, květen 2016

.....
podpis autora

Poděkování patří:

Štěpánu Grygarovi, za vedení mé bakalářské práce, cenné rady a odborný dohled,

Michaele Šulcové, Pavlíně Cuřínové, Ondřeji Pittlovi a Vítu Zavadilovi, za spolupráci a ochotu stát se mými modely,

i celé mé rodině za finanční i psychickou podporu.

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
1.1.	VLIV VYSOKÉ ŠKOLY	2
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
1.2.	PRVNÍ NÁJEZDY NÁPADŮ	3
3	CÍL PRÁCE.....	5
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	6
4.1	VÝBĚR FOTOGRAFIÍ	6
5	PROCES TVORBY.....	7
5.1	TVORBA A SLOUČENÍ DVOU CEST	7
5.2	VÝBĚR FOTEK A MAKETA	8
5.3	SAZBA FOTEK	9
5.4	TISK A VAZBA.....	10
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE	12
6.1	TECHNIKA, SVĚTLO A PROSTOR	12
6.2	POSTPRODUKCE	12
6.3	TISK A VAZBA.....	13
7	POPIS DÍLA.....	14
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	15
9	SILNÉ STRÁNKY.....	16
10	SLABÉ STRÁNKY.....	17
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	18
11.1	KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA.....	18
11.2	INTERNETOVÉ ZDROJE	18
12	RESUMÉ.....	19
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	20

1 Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Už na druhém stupni základní školy jsem věděl, že je fotografování můj největší koníček. Bylo to mé jakési první stádium vývoje ve fotografování. Zabýval jsem se makrofotografií a taktéž mě bavilo fotit portréty i přírodu. V dílech nebyl žádný koncept, většinou to byly jen takové snímky pro oko.

K zodpovědnějšímu fotografování jsem se dostal v průběhu studia na střední škole Gymnázia a Obchodní akademie ve Stříbře, kde jsem studoval ekonomii a cestovní ruch. Škola nebyla nikterak umělecky založená a obor, který jsem studoval, měl hodně daleko k tomu, co bych chtěl jednou v životě dělat. Avšak s mým prvním poloprofesionálním digitálním fotoaparátem jsem zde nebyl marný. Ve druhém ročníku jsem se stal školním fotografem. Dokumentoval jsem školní akce, přípravy a především jsem fotil tabuli nejlepších studentů na škole. Mimo školní život se po mé tvorbě zvýšila poptávka a dostalo se mi možnosti fotit svatby, plesy a jiné, kde jsem sbíral zkušenosti.

O umění jako takové jsem se začal zajímat již na střední škole. Nejen skrze fotografie, ale i přes grafiku, kresbu nebo třeba tanec. Vždy mě tyto směry naplňovaly nejvíce a já věděl, že je to má cesta. Ovšem fotografie zde zvítězila na plné čáře nejspíše proto, že je to způsob, ve kterém dokáží co nejpřesněji vyjádřit mé pocity a představy. Většinou mi samotná fotografie nestačila, jako samouk jsem už od základní školy zkoumal možnosti nejrůznějších grafických editorů a nejvíce mi vyhovoval Adobe Photoshop¹. Program mi pomáhal fotografie zpracovávat a upravovat do různých detailů - ať už se jednalo o montáže nebo vyvážení barev.

Při podávání přihlášek jsem věděl, že chci do Plzně na vysokou uměleckou školu - tenkrát ještě nesla název UUD². Po dokončení přijímacího řízení a dozvědění se výsledků jsem měl neskutečnou radost. Myslím, že to pro mě byla ohromná podpora při učení se na maturitu. Obor, který jsem studoval na střední škole, nebyl zrovna můj šálek čaje, ale to vědomí, že až bude po maturitě a budu blíže ke svému snu, mi dodávalo sílu.

¹ www.adobe.com/cz/products/photoshop.html

² Ústav umění a designu, Západočeská univerzita v Plzni

1.1. Vliv vysoké školy

Tři roky studia na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara v oboru užitá fotografie mi změnily pohled na fotku jako takovou. Nejen skrze rozšíření mých obzorů o fotografické techniky (např. práce s analogovou fotografií a práce v temné komoře, se kterou jsem do té doby neměl žádné zkušenosti), ale i vnímání fotografie samotné. Měl jsem tu možnost si vyzkoušet několik fotografických žánrů: zátiší, akt, portrét, krajina nebo pro mě klíčový autoportrét.

V každém semestru jsme dostávali zadané klauzurní práce. První klauzura byla na téma zátiší a nesla název: Když se pomeranč zamiluje do tramvaje. Zde jsem se k tématu postavil trochu atypicky a poprvé vyzkoušel autoportrét. Fotil jsem v jednom opuštěném bytě a své tělo komponoval mezi pozůstalosti v místnostech.³ Fotit sám sebe pro mě bylo zcela nové a ovlivnilo to celou mou budoucí tvorbu. Tato série fotografií byla vystavována na Prague Photo 2014 v Praze.

³ Příloha 1. první klauzurní práce

2 Téma a důvod jeho volby

Mé téma Zárodek se má zabývat potenciálem hmoty, života či vztahu v počátečním stádiu. Vybral jsem si jej hned z několika různých důvodů. Jedním z nich bylo, že téma nemá žádná tvrdá pravidla či hranice. Můžu tedy nechat představy a myšlenky plynout a bez omezení vytvářet různé fotografie. Ale hlavním důvodem výběru bylo, že název tématu mi připomínal velké množství mých doposud vytvořených fotek, včetně několika dílčích fotografií z klauzurních prací.

Od samého začátku jsem tak nějak tušil, že má cesta bude těsně spjatá s tou dosavadní, které se věnuji a která mě baví, do níž vkládám niterní emoce, temné sny a určitý melancholismus. Ačkoliv mohu na venek vypadat jako veselý člověk, sám si uvědomuji, že tomu tak není. Nezáměrně v sobě pěstuji smutek a vím, že mi fotografování se s tímto záporem, pomáhá vyrovnat. Někteří z mých spolužáků už mi naznačili a jiní i řekli, že snad nikdy ode mě neviděli žádnou fotografii, která by neměla tajemnou až depresivní náladu. Dokonce má vlastní sestra mým fotografiím nerozumí a netuší, kde se to ve mně bere.

1.2. První nájezdy nápadů

První myšlenky se týkaly hlavně výsledné formy. Věděl jsem, že chci vytvořit publikaci. Již ve druhém semestru prvního ročníku jsem si poprvé vyzkoušel vázat vlastní knihu, kterou jsem poté předkládal jako klauzurní práci. Znalost vazby jsem také uplatnil i ve druhém semestru druhého ročníku. Vázal jsem tři publikace formátu A3. Oba typy vazby měly úspěch, a proto jsem věděl, že chci svou bakalářskou práci ukrýt do knižní podoby.

Na začátku jsem tvořil tři cesty, které jsem následně konzultoval s vedoucím bakalářské práce. První cesta se pohybovala na tenké hranici mezi abstrakcí a produktovou fotografií. Spočívala ve fotografování běžných předmětů v atypických záběrech s nekonečným bílým pozadím. Například fotografie čajové konvice⁴ nebo usušený květ⁵.

⁴ Příloha 2. nepoužitý snímek

⁵ Příloha 3. nepoužitý snímek

Druhou cestou jsem se zabíral detaily a emocemi. Vytvářel jsem vztahy mezi dvěma objekty, propouštěl světlo skrze kámen⁶ či ponechával samotný subjekt na černém pozadí.⁷ Zkoušel jsem taktéž dokumentovat plísně, ale jejich půvab mně nikterak neoslovil.⁸

Třetí cesta byla zcela odlišná, do fotografie jsem zapojil lidské tělo. Fotografie vznikla na naší půdě. Nadchla mě chladná atmosféra a světlo, které pronikalo do temné půdy. Fotografie je autoportrét a pracuji zde s lidským tělem jako hmotou.⁹ Celé prostředí na mě působí jako ženské lůno a lidské tělo na podlaze ztvárňuje pravý lidský zárodek.

⁶ Příloha 4. nepoužitý snímek

⁷ Příloha 5. a 9. nepoužitý snímek

⁸ Příloha 6. nepoužitý snímek

⁹ Příloha 7. Nepoužitý snímek

3 Cíl práce

Minimální rozsah výsledné práce bylo 20 snímků. Po domluvě s vedoucím bakalářské práce budu výsledné fotografie prezentovat v knižní publikaci. Jednoduše řečeno: mým prvotním cílem bylo vytvořit fotografickou knihu o rozměrech A3 s minimálně 20 snímky.

Fotografií jsem měl dostatek, ale nebyl jsem si jist, zda právě 20 snímků je dostačující pro knihu. Po konzultaci s pedagogem mi bylo dovoleno použít v knize své starší snímky. Ať již někdy použité (například u klauzurní práce) ba naopak nezveřejněné, čekající na jejich odhalení a použití. Při procházení mých minulých snímků mi byl jasný můj další cíl.

Následující cíl se týkal především diváků. Vytvořit takovou publikaci, ve které bude mít pozorovatel potřebu listovat a vracet se k snímkům, které již viděl. Součástí myšlenky zároveň bylo i propojení fotografií mezi sebou prostřednictvím nepatrných spojitostí fragmentů - ať už se týkaly barev, materiálů, živočichů nebo třeba podobných emočních nálad.

Velkou výzvou pro mě je si celou publikaci vyhotovit sám včetně tisku, vazby a grafické úpravy knihy.

4 Proces přípravy

Následovaly konzultace s pedagogem, který mi svými radami pomáhal určovat směr. Jak jsem již psal, vytvářel jsem tři cesty. První cesta atypické fotografie s bílým pozadím nebyla to pravé ořechové. Avšak druhá cesta mi byla o poznání bližší – detailní záběry s dávkou citu. Třetí cesta mi sedla nejlépe, té jsem se nechtěl vzdát. Práce s lidmi, lidským tělem, stíny a světly je kategorie, ve které jsem si nejvíce jistý. K fotografii na půdě přibyl atypický portrét na černém pozadí.¹⁰ Svedoucím práce jsme došli k závěru, že bude nejlepší druhou a třetí cestu sloučit.

Během spojování těchto cest jsem dostal další nápad na zpracování knihy. Jednou už jsem zde zmiňoval, že mi mnou zvolené téma připomíná některé mé fotografie, v tom celý následující nápad spočíval. Napadlo mě prozkoumat veškerý svůj archiv fotografií na CD discích, externích harddiscích, kartách a dokonce i na vyexponovaných filmech a posléze vybrat velikou škálu fotografií hodících se již k vytvořeným snímkům a zároveň fungující svým způsobem jako jeden velký celek – zárodek.

4.1 Výběr fotografií

Ať je to možná nelogické, digitální prostory jsem prohledával od nejnovějších k nejstarším. Vždy jsem se snažil dohledat fotografie v RAW¹¹ formátu. Snad ve většině případů se mi to podařilo. Během prozkoumávání jsem sám nemohl uvěřit svým očím. Veliké množství obrázků bylo použitelných a hodících se k sobě. Vlastně jsem doposud neměl ponětí, jak je má celková tvorba propojená. Začínal jsem ve svém výběru vidět souvislosti, odkazy a spojitosti. Například snímek z mé druhé cesty¹² vedle snímku kočičích nohou¹³. Tyto fotografie nespojuje jen srst ale i vztah. Kuličky působí emotivně a jako by jedna druhou milovala, stejně jako já svou kočku. Kočičí nohy ale i kuličky se nevážou pouze k sobě, ale mají vztah i s dalšími fotografiemi. Kupříkladu s fotografií s rozmazanými chlupatými nohama¹⁴. Tento princip jsem využíval při výběru fotografií do bakalářské práce.

¹⁰ Příloha 8. nepoužitý snímek

¹¹ RAW z ENG syrový, je neupravená fotografie uchovávající veškeré informace

¹² Příloha 9. použitý snímek

¹³ Příloha 12. použitý snímek

¹⁴ Příloha 11. použitý snímek

5 Proces tvorby

5.1 Tvorba a sloučení dvou cest

Jak jsem již zmiňoval, po domluvě s vedoucím práce jsem se držel dvou cest, které mi nejvíce vyhovovaly. Vyfocení kuliček probíhalo lehce. Vybral jsem si tyto dva objekty a hrál si s bodovým světlem. Nastavoval jsem světlo do různých úhlů a kuličky zkoušel fotit samotné i dohromady. Nakonec jsem vybral fotografii, kde jsou kuličky pohromadě.¹⁵ Připomínají mi nerozlučné formy života, které bez sebe nedokážou žít. Z této cesty jsem využil ještě fotografii šedé kuličky na černém pozadí, které jsem následně v grafickém editoru zvětšil, aby kulička působila menším dojmem.¹⁶ Do této kategorie také patří fotky růží, které jsem fotil v prázdném akváriu s vodou.¹⁷ Voda byla smíchána se solí, což vytvářelo jakousi hustou průhlednou mlhu. Bohužel tento efekt se mi nepodařilo zachytit na fotoaparát. I přesto fotografie splňuje mou vizi.

Ve druhé cestě jsem se zabýval lidským tělem. Zpočátku jsem se zabýval autoportréty na půdě. Dále jsem však pokračoval s portréty na černém pozadí. Prvorozeným nápadem bylo fotit lidi oblečené v černém oblečení, aby se ztráceli nebo vytvářeli abstraktní monumenty. Tuto techniku jsem vyzkoušel poprvé na své kamarádce, která si oblékla černé krajkové tričko. Abych fotografii dodal ještě více abstraktnosti, ovázal jsem modelce hlavu černým šátkem, který též splýval s pozadím.¹⁸ V tento moment jsem si uvědomil, jak budu stylizovat další své modely. Oslovení přátel mělo určitý význam. Jeden kamarád měl potetované tělo a jeho hubená postava do série přirozeně zapadá.¹⁹ Druhou modelku jsem oslovil kvůli jejím vlasům a rukám.²⁰ Posledního kamaráda jsem poprosil o pózování pro jeho talent ohebnosti, vím oněm, že své tělo dokáže dostat do neskutečných poloh.²¹ U tohoto plátna jsem nefotil pouze lidi ale i rostliny,²² což bylo ono propojení dvou sérií - detail předmětu s nádechem emocí.

¹⁵ Příloha 12. použitý snímek

¹⁶ Příloha 13. použitý snímek

¹⁷ Příloha 14. nepoužitý snímek

¹⁸ Příloha 15 nepoužitý snímek

¹⁹ Příloha 16. nepoužitý snímek

²⁰ Příloha 17. nepoužitý snímek

²¹ Příloha 18. použitý snímek

²² Příloha 19. nepoužitý snímek

5.2 Výběr fotek a maketa

Po svolení zakomponovat do bakalářské práce i starší fotky, jsem prohledal veškerá má data a našel velkou spoustu užitečných fotek. Pár z nich jsou z předchozích klauzurních prací, příkladem by mohla být série inscenovaný dokument²³ nebo invertovaný obrázek ze série antijá-akt²⁴. Ovšem velká část fotografií je z archívu fotek, které jsem nikdy nevyužil. Tyto fotografie vznikaly v mém volném čase, v různých náladách i situacích. Nejzajímavějším faktorem při zpětném prohlížení bylo jejich propojení. Nejenže mají společného autora, ale i jakéhosi ducha. Podobně jako když potkáte dva lidi, kteří mají úplně stejnou barvu očí, a vám se stále zdá, že oba dva mají něco společného, ale stejných očí si všimnete až po několikátém prohlédnutí. O tento princip usiluji ve své práci, aby se divák vracel k fotkám. Nemyslím nutně doslovným listováním, pouze postačí udělat pár temp zpět v myšlenkách a zamyslet se. Užší výběr fotek jsem provedl s pedagogem dohlížejícím na mou práci. Vyřadili jsme například fotografii s motivem hračky uvězněné za sklem²⁵. Motiv hračky se v mém výběru opakoval několikrát a byl příliš doslovný, proto bylo vhodné vyřadit tyto obrazy a ponechat jen jediný. Vyřazení se týkalo i jiných typů fotografií například jednoho z portrétů²⁶ nebo autoportrétu na posteli²⁷. Tyto fotografie se většinou příliš lišily od ostatních nebo byly naopak až moc podobné.

Když už byly fotografie vybrané, přišla další fáze úkolu. Vytvořit menší maketu knihy, sestavit pořadí fotografií a vymyslet kombinaci dvoustránkových diptychů. Tento úkol jsem se rozhodl udělat za pomoci vytisknutých miniatur fotografií. Vytiskl jsem si jednotlivé fotografie a vystříhal. Vyskládal jsem si je na pracovní plochu a poté začal tvořit maketu²⁸ komponováním do dvojic či ponecháním fotografie samotné a vzájemným prohazováním. Po celém odpoledni zkoušení posloupnosti fotek jsem vytvořil finální verzi makety.²⁹ Posloupnost fotek byla tvořena čistě intuitivně a s city. Vazbu jsem simuloval kancelářskou svorkou, abych při následné konzultaci mohl pořadí fotografií upravovat. Při konzultaci se nejen upravovalo pořadí, ale také vyřazovalo.

²³ Příloha 20. ukázky z klauzurní práce inscenovaný dokument

²⁴ Příloha 21. ukázky z druhé klauzurní práce, antijá-akt

²⁵ Příloha 22. nepoužitý snímek

²⁶ Příloha 23. nepoužitý snímek

²⁷ Příloha 24. nepoužitý snímek

²⁸ Příloha 25. ukázka postupu práce

²⁹ Příloha 26. fotografie makety

Vyřazení se stále týkalo jen fotek z archivu,³⁰ všechny nově nafocené fotografie byly v knize ponechány.

5.3 Sazba fotek

Grafická práce knihy byla jedna z mých slabých stránek. Naštěstí v knize není téměř žádný text a fotografie jsou ve většině případů buď přes celou stránku, nebo mají stejné okraje. V prvních myšlenkách jsem chtěl různé fotografie graficky spojovat třeba za pomoci linií nebo barevnými tvary. Nakonec jsem však usoudil, že bude nejlepší udělat vše čistě a nechat vládnout velký formát fotografií. Pouze na první stranu jsem umístil své jméno a příjmení, rok vzniku a název práce – já, zárodek.

³⁰ Příloha 27. vyřazený snímek z makety

5.4 Tisk a vazba

Jak už to tak v životě bývá, ne vždy každý plán vychází do posledních detailů. Jedním z mých cílů bylo udělat celou knihu samostatně, podílet se na všech dílčích krocích a být autorem veškeré práce týkající se publikace. Bohužel se mi tento cíl nepodařilo dodržet. Vše mi vycházelo až do doby kdy, jsem pedagogovi sdělil, že mám v plánu knihu vlastnoručně sešít. Moc se mu tento nápad nelíbil, nikterak, že by mi nevěřil v tomto směru, ale že má úroveň znalosti vazby není vhodná ke svázání bakalářské práce. Stím jsem souhlasil a rozhodl jsem se nechat si knihu svázat. Neztrácel jsem sílu a pokračoval v samostatnosti. Ve firmě, kde jsem si nechával vázat knihu, neměli přesný materiál k výrobě tvrdých desek. Mohl jsem si ho však obstarat sám a obstaral. Současně jsem si sehnal i papíry pro tisk. Listy o rozměru A3+ jsem zvolil o vyšší gramáži, aby bylo možné na ně tisknout oboustranně. Knihu jsem již měl vyexportovanou v PDF se všemi ořezovými značkami,³¹ nakoupenou zásobu barev do tiskáren a už stačilo jen tisknout.³² Tiskl jsem 14 hodin, během kterých prošla tiskárna výpadky. Kupříkladu vytiskla místo černobílé, černo-fialovou fotografii, ale vše ostatní vypadalo tak, jak mělo, ba dokonce lépe. Má tiskárna umožňuje až A3+ formát a poskytuje dostatečně kvalitní tiskový výstup, chyba byla jinde. Když už jsem se dopracoval k tisku druhé strany, začal se tisk kazit. Obrazy vycházely v odlišných barvách, jako kdyby docházela modrá barva (resp. cyan), přestože byla plná. Tato pochybení při tisku znehodnotila nejen papíry, ale především fotky na druhé straně. Papíru ani barev jsem neměl neomezeně. Ve tři hodiny ráno jsem šel spát se slovy: „Vyřeším to ráno sklidnou hlavou.“ Měl jsem ponaučení – takto velké projekty bez zkušenosti už nikdy nebudu zkoušet na vlastní pěst, zbytečná škoda peněz i času.

Chyby připisuji neoriginálním barevným náplním do tiskárny (dále *cartridge*), kniž jsem se uchýlil z důvodu vysokých nákladů originálních barev, kterých bylo zapotřebí velké množství.

³¹ Příloha 28. náhled na knihu s ořez. znaky

³² Příloha 29. proces tisknutí

Odvrátil jsem se od požadavku vlastnoručního tisku a přiklonil se k profesionální tiskové službě. A možná to tak vše mělo být. Následující den jsem tak učinil a nechal si fotografie na počkání vytisknout. Vybral jsem si recyklovaný papír a díla vypadala fantasticky - lépe než na původních listech. Byl jsem nadšen. Barevný výstup a jednotný papír fotografie sjednotil ještě více. Pak už jsem jen zanesl fotografie do dílny, kde mi vytvořili tvrdé desky a svázali v publikaci. S volbou materiálu na tvrdé desky jsem měl hned jasno - matný černý papír. Jeho elegance se hodí k černobílým fotografiím, které jsou pro mě důležitou částí knihy. Zároveň tmavé desky v sobě opatrují mé dílo.

6 Technologická specifikace

„Technika je ta poslední věc, co by měl divák na fotce vidět. Nejdůležitější jsou emoce, emoce momentu.“³³

6.1 Technika, světlo a prostor

Při vytváření veškerých použitých fotografií jsem pracoval s digitálním zrcadlovým fotoaparátem Nikon s označením modelu D90, vybavený objektivem Sigma 18-35 mm se světelností f/1,8. u veškerých fotografií pracuji s denním světlem až na několik výjimek, které jsou dosvícené bleskem. Denní světlo totiž na fotografiích vypadá nejpřirozeněji.

Focení černobílých portrétů probíhalo na naší zahradě, kde jsem si na konstrukci zavěsil černé polyesterové plátno. Tuto techniku jsem již praktikoval při focení jedné série ve druhém ročníku - skupinový portrét, anti-já³⁴. Jsem rád, že jsem si tuto metodu vyzkoušel již dříve a mohl uplatnit při tvorbě bakalářské práce. Za zmínku stojí také naše půda, kde jsem pracoval pouze s denním světlem dopadajícím skrze střešní okno. Místnosti, které můžete vidět v mé práci, jsou vesměs z mého bytu. A fotografie z venku zase naopak z mých cest.

6.2 Postprodukce

Veškeré fotografie jsem pořizoval do bezztrátového formátu RAW. Následně probíhala jejich menší korektura v CameraRAW. Poté jsem upravoval v samotném grafickém editoru Adobe Photoshop. Do fotografií jsem příliš nezasahoval, pouze jsem nepatrně upravoval barvy, stíny a dodával fotografiím podobnou patinu, která je ještě více sjednocuje. Při upravování fotografií jsem využíval 24palcový monitor Asus VX24AH.

K sázení fotek do knihy jsem používal InDesign, ve kterém jsem si vytvořil šablonu o rozměru A3 a stránkováním, měl jsem pak mnohem jasnější představu, jak budou fotografie vedle sebe vypadat, a zda je přizpůsobuji správné velikosti.

³³ Citace z knihy Robert Vano (fotka nemusí být ostrá) str. 23, první odstavec

³⁴ Příloha 30. ukázka fotografií z klauzurní práce, skupinový portrét, anti-já

6.3 Tisk a vazba

Obrázky použité na vytvoření makety knihy jsem tiskl na své vlastní inkoustové tiskárně Canon Pixma iX6850. První pokus o samostatné vytisknutí výsledných stránek knihy jsem též tiskl na již zmiňované tiskárně. Avšak z důvodu neoriginálních barev jsem nakonec tiskl na jedné plzeňské pobočce. Vazební práci jsem také nechal na profesionálech v plzeňském knihařství. Černé desky se ke knize kýženě hodí.³⁵

³⁵ Příloha 31. fotografie svázané knihy

7 Popis díla

„Umělec je ten, kdo na svět přivede dílo vytvořené svou imaginací. Uměním jako takovým jsem se ale nikdy nezaobíral, a upřímně ani přesně nevím, co to je. Buď se mi něco líbí, nebo ne, ale to, kde umění přesně začíná a končí, to opravdu nevím. A ví to vůbec někdo?“³⁶

Komukoliv jsem sdělil mé téma zárodek, okamžitě si představili lidské embryo. Moc jsem tuto představu nechápal, protože má první představa byla o různých patvarech, ať už organického či anorganického původu. Dokázal jsem si představit lidské tělo, rostlinu, plíseň, roztrhanou látku nebo zmuchlaný papír. Proto se v celé mé práci věnuji těmto dílčím motivům.

Má kniha omně vypovídá, kým jsem byl, a kdo jsem. Protože spojení fotografií současnosti a minulosti vytváří zvláštní druh příběhu, který osobně vnímám velice silně. Uvědomil jsem si, že nejsem ztracený, že mám svůj styl fotografování, o kterém jsem vždy slyšel jen z třetí strany. Vždy mi bylo záhadou, jak někdo dokázal poznat fotku ode mě, aniž by věděl, že jsem autorem. Momentálně mám k tomuto pochopení blíže.

Má fotografická kniha nese název - já, zárodek. Je to publikace složená z nových i starých snímků. Divák je zde provázen fotografiemi plných stínů, tajemství, křehkosti, smutku a snové atmosféry. Ve velkém množství obrázků si může divák všimnout fragmentů odkazujících na další jiné fotografie. Kniha se dá také vnímat jako průvodce mým světem, mým chápáním nebo dokonce klíčem k niterným pocitům, co se skrze mě drásají do fotografií.

³⁶ Citace z knihy - Robert Vano (fotka nemusí být ostrá), str. 65 první odstavce.

8 Přínos práce pro daný obor

Při zamyšlení nad přínosem je důležité myslet na to, že každá oblast fotografie vyžaduje jiný způsob focení. Já osobně rád pracuji s denním světlem, avšak mám zkušenosti z ateliéru, kde model obklopuji několika světelnými zdroji nebo naopak užívám jednoho světla a vytvářím tak tvrdé přechody mezi stíny a světly. Častokrát takto fotím zakázky a naslouchám přání zákazníka.

Fotografie použité v mé knize jsou ve většině případu foceny za denního světla. Práce s ním dodává fotografiím přirozenější pocit a hloubku emocí. Žádná fotografie v mé práci nebyla pořizována, jako by se jednalo o produkt. Fotografoval jsem na bázi pocitů, odkláněl jsem se od pravidel produktových, módních aj. fotografií a pouze jsem instinktivně snímal mnou vybrané scény.

Často něco dělám a najednou mě napadne nápad na snímek. Všechno nechám a jdu okamžitě svou představu zrealizovat, je-li to možné. Tyto snímky při konzultacích vždy obstály lépe, než snímky, které jsem násilně ve své hlavě vymýšlel a následně zdlouhavě fotografoval. Za přínos považuji naslouchat svým vnitřním instinktům, a když se ozvou, nenechat je chladnými a vdechnout jim život.

Stejně jsem pracoval s mými focenými modely. Dopředu jsem měl malé vize, jak by výsledné obrázky mohly vypadat, ale vše nakonec vplynulo z přirozené spolupráce mezi modelem a fotografem. Naučil jsem se věřit svým modelům a oni mně. Důvěra je jako orchidej, nádherná ale choulostivá. Potřebuje ideální podmínky, aby mohla vykvést. Bez těchto podmínek zemře.

Za přínos také považuji umět se moudře inspirovat. Opustit snahu být co nejoriginálnější. Velkou knižní inspirací mi byla kniha Ivan Pinkava³⁷, která je plná emotivních fotografií, obrazy nesou ducha mytologie a plno skrytých významů. Další knihou, která obohatila mou mysl, se jmenovala Josef Bolf/Ivan Pinkava³⁸. v knize je kombinace černobílých fotografií s černo-růžovými díly od Bolfa. Tato inspirace smrti v podobě černé barvy a nevinosti v růžových odstínech, se stala mým stěžejním bodem při tvorbě mé bakalářské práce.

³⁷ Kniha Ivan Pinkava, rok vydání 2009

³⁸ Kniha Ještě místo - pustá zem. Josef Bolf/Ivan Pinkava, rok vydání 2010

9 Silné stránky

Silnou stránkou mého díla je práce s fotografiemi vytvořenými dříve před zadáním tématu bakalářské práce. Využití zaprášených fotografií a propojení s nejnovějšími snímky.

Za nejpevnější stránku svého díla, považuji fakt, že se mi podařilo uvědomit si svůj fotografický rukopis a následně ho uplatnit při vytváření skladby knihy a sjednotit celkový dojem. Vyzkoušel jsem si sazbu fotografií, ve které nebyla anarchie ale emotivní řád.

Práce s lidmi a s materiály mě obohatila o další zkušenosti. Při tvorbě bakalářské práce jsem dokonce dostal nápady na další fotografické série.

Pozitivním faktorem je velikost knihy A3. Fotografie jsou tomuto formátu přizpůsobeny. Některé stránky jsou díly potisknuté až po okraje. Velikost, dává snímku schopnost více vtáhnout diváka do obrazu a lépe navazuje kontakt pro předání pocitů.

10 Slabé stránky

Moje bakalářská práce je mým nejdůležitějším a doposud nejrozsáhlejším dílem, kterému jsem se věnoval skoro celý školní rok. Její vypracování absorbovalo mnoho více času a úsilí než jakákoliv jiná předchozí práce.

Jednou velkou slabou stránkou pro mě je nenaplnění mnou daného cíle. Stanovil jsem si, že si veškeré dílčí úkoly na své knize chci tvořit sám a to jsem, bohužel, nebyl schopen se svými možnostmi splnit. Jedná se o tvrdé desky, vazbu a tisk. Byla to pro mě výzva, větší než jsem předpokládal. Bohužel jsem tyto body sám nedokázal dokončit a využil jsem plzeňské pobočky na zhotovení fotek a vazby knihy. Jak už tomu v životě bývá, tento nezdar se proměnil v silnou stránku. Musím uznat, že sám bych dílo v této kvalitě nedokončil.

11 Seznam použitých zdrojů

11.1 Knižní a periodická literatura

PINKAVA, Ivan, Ivan Pinkava. Torst, 2009.

ISBN 978-80-7215-381-7.

BOLF, Josef a PINKAVA, Ivan, Josef Bolf/Ivan Pinkava.

Západočeská galerie v Plzni, 2010.

ISBN 978-80-86415-73-4.

VANO, Robert a LECHNEROVÁ, Soňa, Robert Vano Fotka nemusí být ostrá.

Slovart, 2015.

ISBN 978-807529-107-3

NIXON, Nicholas. Live, Love, Look, Last. Steidl, 2010.

ISBN – 10: 30869300264

DURDEN, Mark. Photography Today. Phaidon Press, 2014.

ISBN – 10: 071484563

11.2 Internetové zdroje

SCHIELE, Egon, dostupné z internetu:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Egon_Schiele

MAPPLETHORPE, Robert, dostupné z internetu:

<http://www.mapplethorpe.org/portfolios/>

12 Resumé

My photo book is called "já, zárodek" and is a main part of my bachelor thesis I was working on about a year under the guidance of Štěpán Grygar.

Whenever I told the topic of my bachelor thesis "Zárodek" to anyone they immediately imagined a human embryo. And I did not get it at all. When I heard it for the first time, my imagination was about various shapes. I could imagine a human body, a plant, mold, ragged pieces of cloth or crumpled pieces of paper. And that is what my book is all about.

I reviewed my previous work - a huge collection of photos I took in few last years. Some photos have been already published sooner and some have never been a part of any series. I took photos based on my feelings and departed from rules of a product, fashion etc. photography and instinctively captured scenes I chose. I combined self-portraits, portraits, landscapes, macrophotography and even documentary photos in my book. Most of them arose using daylight what makes them act naturally.

The book is in an A3 format. Photos in larger sizes better communicate with a viewer. A lot of photos are full paged and all of them are protected with black tough cover of the book.

A viewer is accompanied with photos full of shadows, secrets, fragility, sadness and dreamlike atmosphere in the book, that can be perceived as a guide of my world, my dreams, my understanding or even a key to my innermost feelings my photos are influenced with.

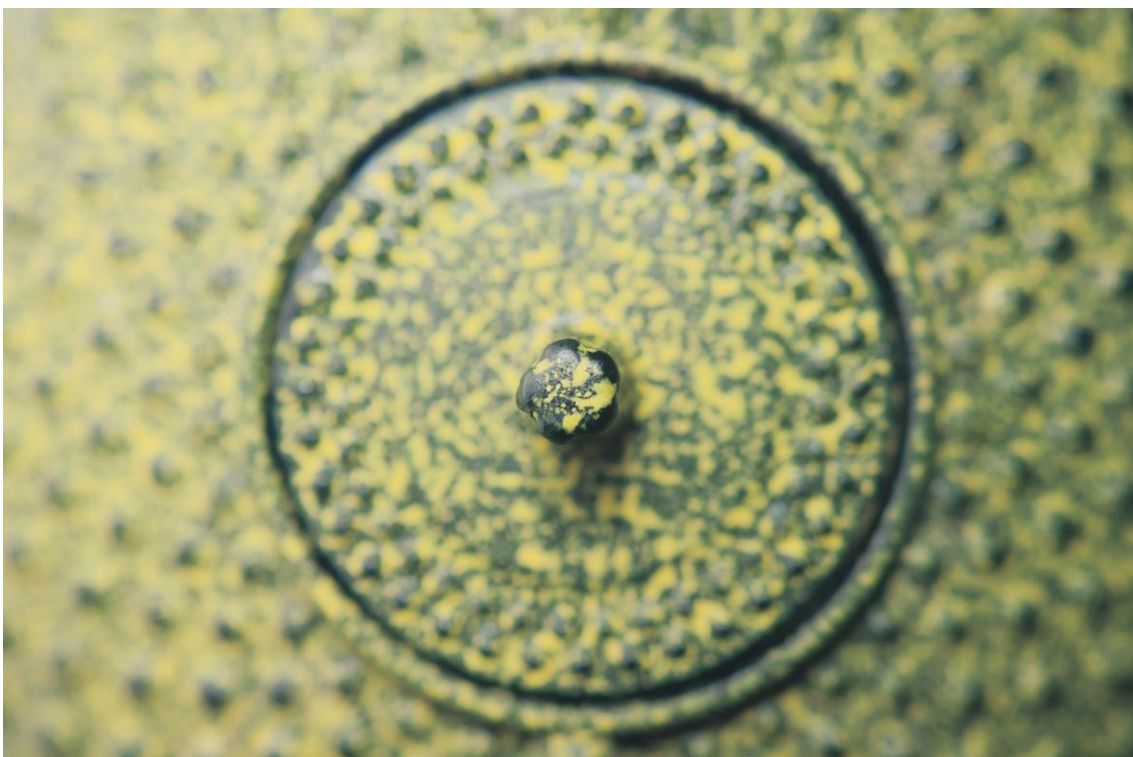
13 Seznam příloh

1. První klauzurní práce
2. Nepoužitý snímek - čajová konvice
3. Nepoužitý snímek - usušený květ
4. Nepoužitý snímek - osvětlený kámen
5. Nepoužitý snímek - detail objektu
6. Nepoužitý snímek - plíseň
7. Nepoužitý snímek - fotografie z půdy
8. Nepoužitý snímek - portrét
9. Použitý snímek - detail objektu
10. Nepoužitý snímek - kočičí nohy
11. Použitý snímek - nohy v pohybu
12. Použitý snímek - dvojice objektů
13. Použitý snímek - objekt na černém pozadí
14. Nepoužitý snímek - růže pod vodou
15. Nepoužitý snímek - portrét
16. Nepoužitý snímek - portrét
17. Nepoužitý snímek - portrét
18. Použitý snímek - portrét
19. Nepoužitý snímek - detail květiny
20. Ukázky z klauzurní práce, inscenovaný dokument
21. Ukázky z klauzurní práce, já-antijá, autoportrét
22. Vyřazený snímek - hračka
23. Vyřazený snímek - portrét
24. Vyřazený snímek - autoportrét
25. Pracovní postup - tvorba makety
26. Snímek makety
27. Vyřazená fotografie - autoportrét
28. Náhledový snímek - kniha před tiskem s ořez. znaky
29. Snímek - proces tisknutí
30. Klauzurní práce - já-antijá, skupinový portrét
31. Snímky - dokončená kniha

1. První klauzurní práce

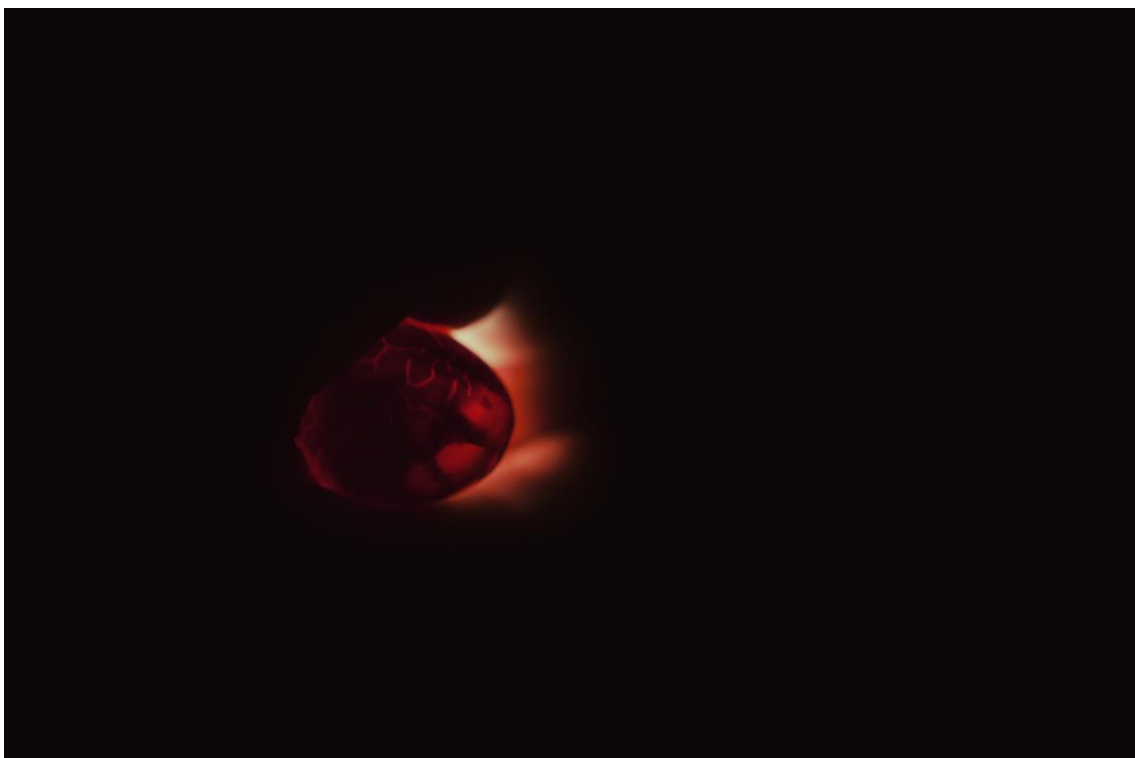
2. Nepoužitý snímek - čajová konvice

3. Nepoužitý snímek - usušený květ

4. Nepoužitý snímek - osvětlený kámen

5. Nepoužitý snímek - detail objektu

6. Nepoužitý snímek - plíseň

7. Nepoužitý snímek - fotografie z půdy

8. Nepoužitý snímek - portrét

9. Použitý snímek - detail objektu

10. Nepoužitý snímek - kočičí nohy

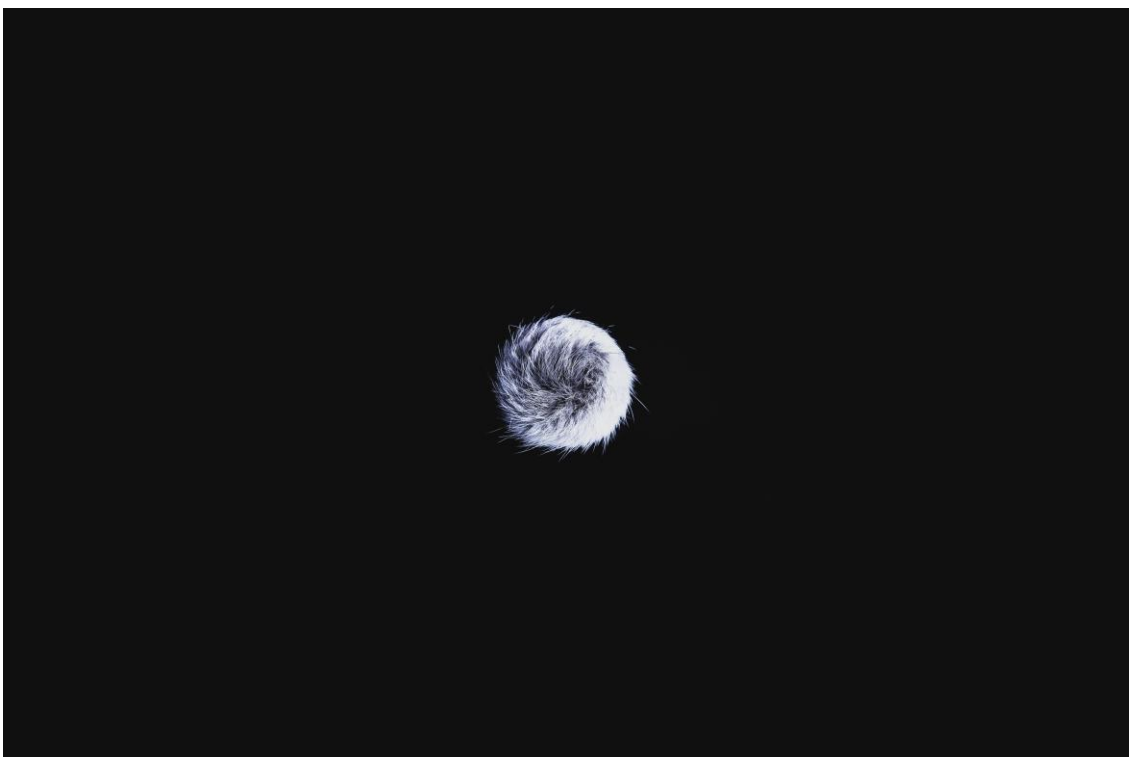
11. Použitý snímek - nohy v pohybu

12. Použitý snímek - dvojice objektů

13. Použitý snímek - objekt na černém pozadí

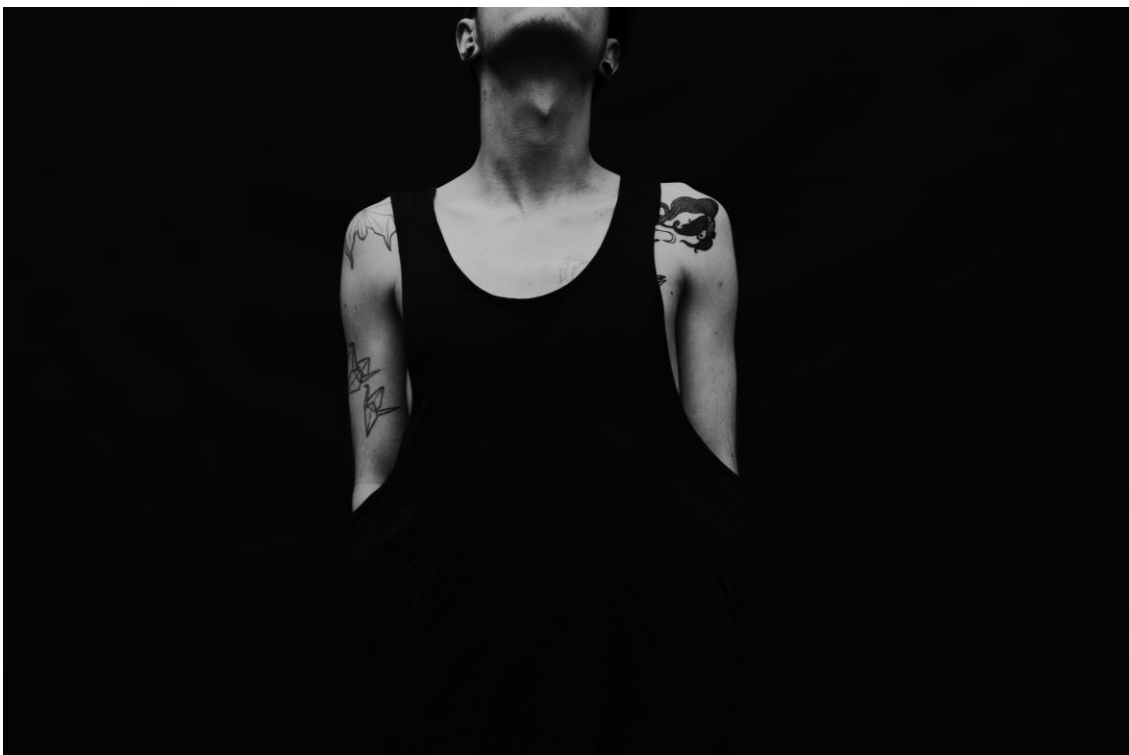
14. Nepoužitý snímek - růže pod vodou

15. Nepoužitý snímek - portrét

16. Nepoužitý snímek - portrét

17. Nepoužitý snímek - portrét

18. Použitý snímek - portrét

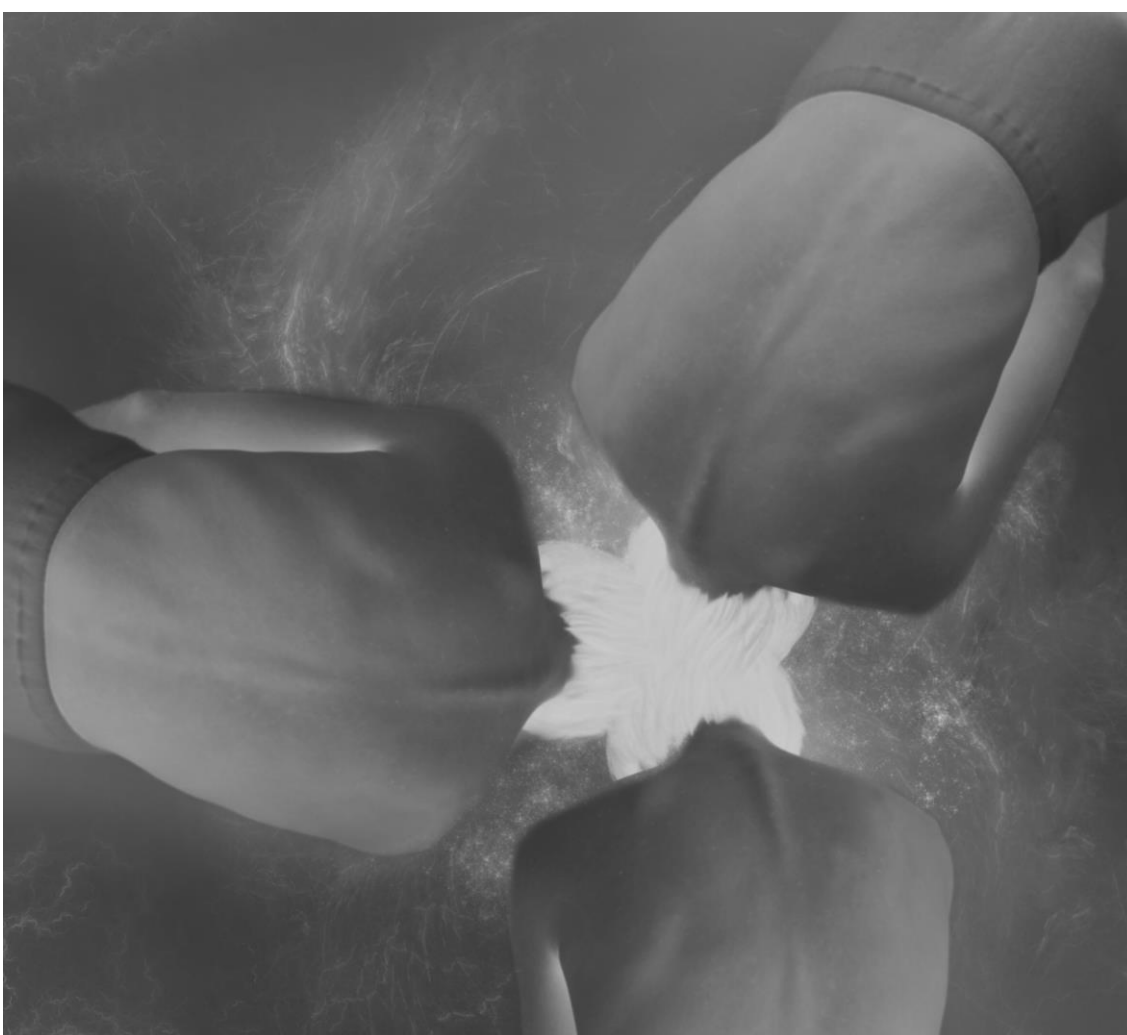
19. Nepoužitý snímek - detail květiny

20. Ukázky z klauzurní práce, inscenovaný dokument

21. Ukázky z klauzurní práce, já-antijá, autoportrét

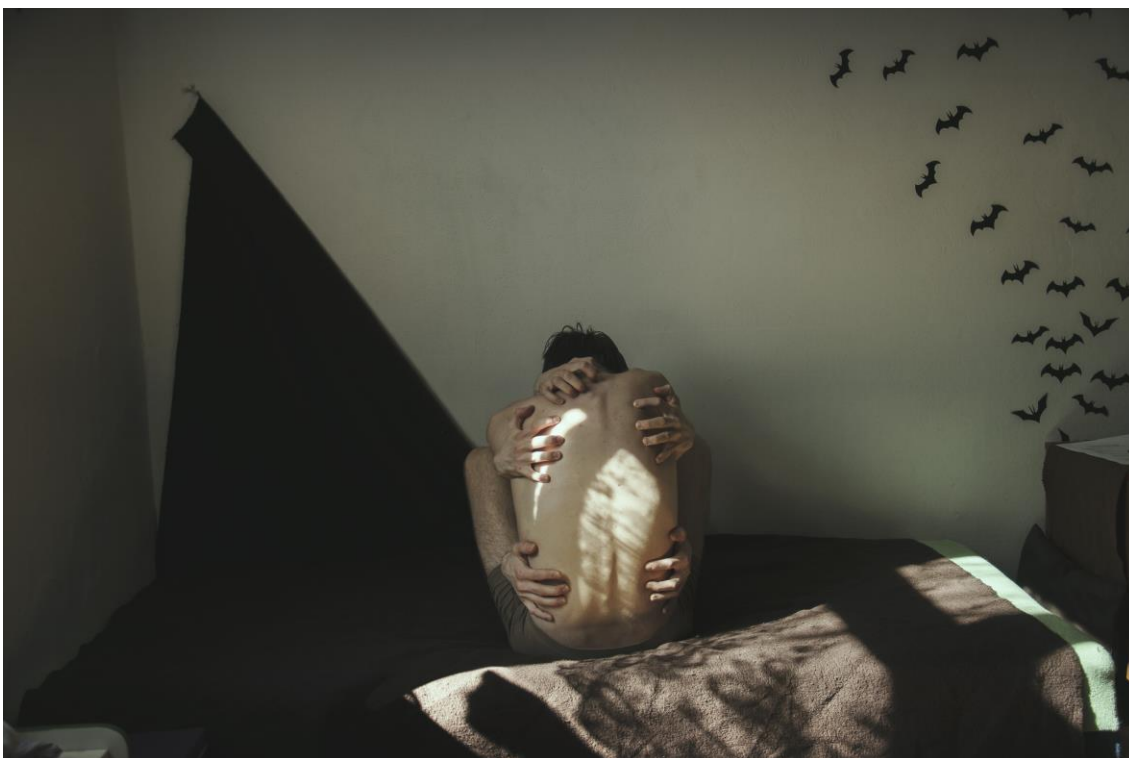
22. Vyřazený snímek - hračka

23. Vyřazený snímek - portrét

24. Vyřazený snímek - autoportrét

25. Pracovní postup - tvorba makety

26. Snímek makety

27. Vyřazená fotografie - autoportrét

28. Náhledový snímek - kniha před tiskem s ořez. znaky

29. Snímek - proces tisknutí

30. Klauzurní práce - já-antijá, skupinový portrét

31. Snímky - dokončená kniha

